

Moje sportovní hvězda, proč bych chtěl být jako ona

Motocross je tvrdý sport

Vždycky mě fascinoval řvoucí zvuk motoru, vůně benzínu, všudypřítomný prach, soutěživost, odhodlání zvítězit, povykující fanoušci a rodinní příslušníci všude kolem. Sice jsem křehká dívka, ale vždycky bych si místo keramiky a baletu vybrala něco tvrdšího a zákeřnějšího. Chtěla jsem být taková ta výjimečná jezdyně na crossce v tmavě růžovém oblečení. Tento obrázek znám z amerických filmů, protože o českých motocrossářích ještě nikdo film nenatočil. Sen se mi však nesplnil. Tak jsem si alespoň vybrala step. Ten rachot okutých bot jsem si zamilovala.

Jednou jsem chtěla jet na Nitro Circus a vidět všechnu tu krásu motorek na vlastní oči. Jsou to skoky na motocrossových motorkách v aréně a jezdci se předhánějí, kdo ve skoku udělá nebezpečnější trik. Od té doby jsem na motocross téměř zapomněla...

...Vlastně až do léta 2015. Přesně do konce toho léta, kdy jsem začala chodit s jedním klukem. Celou dobu předtím jsem myslela, že je to normální 28letý kameník, ale co jsme spolu začali chodit, pochopila jsem, že je neobyčejný. Zjistila jsem, že závodí v motorosu. A vyhrává. Spadla mi brada, když mě zavedl do dílny, kde měl motorku. Byla to Husquarna. Krásná červenobílá motorka, která měla ještě lepší zvuk. Slast pro moje uši. Často s ním jezdím na louku za Nivnici, kde trénuje a beru si svůj foťák, protože jsem fotografka. Koukal na mě jak na cizí, když jsem mu říkala o mém snu být silná a zákeřná jezdyně, načež on mě zastavil a slíbil mi, že mě naučí jezdit na motorce. Za pár měsíců mi má být 18, tak jsme k tomu ještě připojili auto a čtyřkolku jeho táty.

Před několika týdny v sobotu jsem s ním byla na závodech. Byly to moje první motocrossové závody. Zažila jsem tak úžasnou atmosféru! Byla jsem tam s jeho rodinou. Oblíbili si mě a já je taky. Skončil sice šestý, ale říkal, že na jaře to bude lepší, že musí začít tvrdě trénovat, cvičit a zdravěji jíst. Je šťastný, že mě má, protože ho podle něj má kdo řádně podporovat.

Miluju to lidské zapálení do sportu, ať už do motocrossu, hokeje, baseballu nebo třeba i atletickému vrhu koulí. Tu soupeřivost, teamovou spolupráci nebo někdy i zákeřnou a nemilosrdnou soutěživost. Ale úžasné je to, že lidi proti sobě ve sportu vyloženě neválčí. Že se například tenisti Rafael Nadal a Roger Federer po jejich životním turnaji podají ruce, poplácají se po rameni a zasmějí se jako nejlepší kamarádi.

Zuzana Kročová